

2,62/1.

Przepisy o warunkach legalizowania wag handlowych zwyczajnych.

WAGI ZWYCZAJNE WOGÓLE.

Oznaczenia. Uchybienia. Cechowanie.

Na podstawie art. 11 dekretu o miarach (Dz. P. P. P. r. 1919 poz. 211) oraz § 19-go Ustawy Rzeszy Niemieckiej o miarach (Mass- u. Gewichts-ordnung) z dnia 30 maja 1908 r. (R. G. Bl. str. 349) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. poz. 166) zarządza się co następuje:

Oznaczenia.

§ 1.

Największe dopuszczalne obciążenie (nośność, udźwig) powinno być oznaczone w widocznym miejscu na głównej dźwigni każdej wagi w tonnach, kilogramach lub dekagramach w pełnym brzmieniu lub przepisany skrócie.

Prócz tego poszczególne rodzaje wag powinny mieć oznaczenia, wymagane przez przepisy legalizacyjne, obowiązujące dla tych rodzajów wag.

Granice uchybień.

§ 2.

Czułość wagi powinna być taka, aby przy największym dopuszczalnym jej obciążeniu niżej wymienione obciążenia dodatkowe wywołały stałe odchylenia (wskazówki, strzałki i t. p.) od położenia równowagi, wynoszące nie mniej niż 2 mm:

- a) Dla wag przenośnych przy legalizacji głównej —
1 g na każdy kilogram nośności.
- b) Dla wag przenośnych przy legalizacji wtórnej —
2 g na każdy kilogram nośności.
- c) Dla wag fundamentowanych przy legalizacji głównej i wtórnej —
1 g na każdy kilogram nośności.

§ 3.

Przy obciążeniu wagi $\frac{1}{10}$ nośności powinna piąta część obliczonego według § 2-go obciążenia dodatkowego wywołać stałe odchylenie (wskazówki, strzałki i t. p.) od położenia równowagi, wynoszące nie mniej niż 2 mm.

§ 4.

Uchybienia wskazań wagi przy pełnym obciążeniu i $\frac{1}{10}$ tegoż nie powinny przekraczać wymienionych w §§ 2-im i 3-im dopuszczalnych miar czułości wagi.

Przepisy obowiązujące w miernictwie.

Czasopismo wydawane przez Główny Urząd Miar.

Warszawa, dnia 2 marca 1928 r.

Układać w porządku wielkości liczb tytułowych.

Cena 20 groszy.

№ 323.

§ 5.

Dopuszczalne uchybienie przy innych obciążeniach wynosi:

przy obciążeniu w granicach od $\frac{1}{10}$ do $\frac{1}{5}$ nośności:

$\frac{1}{5}$ dopuszczalnego uchybienia dla największego obciążenia;

przy obciążeniu powyżej $\frac{1}{5}$ nośności:

1 g na każdy kilogram rzeczywistego obciążenia dla wag, wymienionych w § 2-im punkty a) i c), i 2 g — dla wag, wymienionych w § 2-im p. b).

§ 6.

Powyższe warunki powinny być zachowane przy każdej pozycji obciążenia szalki lub pomostu.

§ 7.

W wagach z wyłącznikiem wskazanie wagi obciążonej, po kilkakrotnem wyłączeniu (odciążeniu) i ponownem włączeniu mechanizmu dźwigniowego, nie powinno wykazywać uchybień większych od wymienionych w §§ 2, 3, 4, 5 i 6.

Cechowanie.

§ 8.

O ile przepisy legalizacyjne dla poszczególnych rodzajów wag inaczej tego nie przewidują, wagi cechuje się na dźwigni głównej, w miejscu widocznym, na samej dźwigni lub na przeznaczonej do tego wpustce (POM poz. 2,61/2 § 9) cechą urzędu i roczną.

Prócz tego zabezpiecza się cechą urzędu wszędzie tam, gdzie tego wymagają przepisy legalizacyjne, obowiązujące dla poszczególnych rodzajów wag.

§ 9.

Przepisy niniejsze otrzymują moc obowiązującą z dniem ogłoszenia w Przepisach obowiązujących w miernictwie.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą Przepisy o warunkach legalizowania wag handlowych zwyczajnych z dnia 29 września 1923 r. Część II (POM poz. 2,622).

Warszawa, dnia 15 lutego 1928 r.

DYREKTOR GŁÓWNEGO URZĘDU MIAR:

L. S.

(—) inż. Z. Rauszer

GUM № 28.I.387.1.